

ת"פ 26993/08/14 - מדינת ישראל נגד ארגה גדמו

בית משפט השלום בראשון לציון

14 פברואר 2016

ת"פ 26993-08-14 מדינת ישראל נ' גדמו

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
ארגה גדמו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לאה נהרי

ב"כ הנאשם עו"ד ארז נגה

הנאשם התייצב

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהאשמה המיוחסת לו בכתב האישום ולהלן נימוקי:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של פציעה כשהעברין מזוין עבירה לפי סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. כמצוין בכתב האישום הרי שבתאריך 12/8/14 בשעה 02:00 או בסמוך לכך שהה המתלונן, בוגולה ביזואיהו (להלן: "המתלונן"), במסעדה ברח' יאנוש קורצ'ק 1 בראשל"צ. באותן הנסיבות הגיע הנאשם למסעדה כאשר ברשותו סכין, הוא התקרב למתלונן מאחורי גבו ופצע אותו באמצעות הסכין בכתפו השמאלית, עקב כך נגרם למתלונן פצע דקירה ודימום בכתף השמאלית והוא פונה לבית החולים.
3. מטעם המאשימה העידו המתלונן, עדים שנכחו באירוע, כמו כן הוגשו דוחות שוטרים וכן תצלומים, תעודות רפואיות וסרטון ממצלמת האבטחה שהיתה מוצבת מחוץ למסעדה. כן, הוגשו אמרות הנאשם וכן הודעות כל העדים במשטרה, אשר נכחו כאמור באירוע לרבות, הודעתו של עד נוסף שנכח באירוע אולם נפטר בנסיבות טרגיות טרם קיום ההוכחות.

4. מגרסת המאשימה עולה שהנאשם תקף את המתלונן בכתפו, במסעדה, בעוד שגרסת הנאשם היא כי באותה עת בסמוך לאזור המסעדה ומחוצה לה, תקף אותו המתלונן אשר היה מלווה בשלושה - ארבעה אנשים, בעט בו, דקר אותו ברגלו בסכין ואף השליך אבנים לכיוונו. הנאשם הכחיש כי דקר את המתלונן באופן כלשהו.

5. בסמוך לאותו מועד ולא הרחק מהמסעדה, נראה הנאשם על ידי ניידת משטרה, אשר הוזעקה למקום נוכח קריאת מד"א לאירוע הדקירה של המתלונן כאשר נמצא שהנאשם דקר ברגלו. הנאשם הובא לתחנת המשטרה, שם נעצר בשעה 03:30 ולאחר מכן, הועבר לבית החולים אסף הרופא, אליו הובא גם המתלונן.

6. ייאמר כבר בשלב זה, כי לאחר ששמעתי את המתלונן ואת יתר העדויות, ולאחר שעיינתי בכלל הראיות בתיק, מצאתי לקבוע כי אין בידי לקבל לא את גרסת המתלונן (ולמעשה את גרסת המאשימה) מחד גיסא, ולא את גרסת הנאשם מאידך גיסא, ביחס למה שאכן ארע בפועל במקום.

ייתכן, וכפי שהדבר מקבל ביטוי בדוחות השוטרים, מדובר באירוע דקירה הדדי שלא ברור היכן, כיצד ומתי ארע, ובהתחשב באמור הרי שמדובר בהשערה בלבד, ואין לפיכך מקום לבסס עליה הרשעה בפלילים.

קביעתי הנ"ל הנה נוכח הסתירות הרבות אותן מצאתי בגרסאות המתלונן ויתר עדי המאשימה והן נוכח הסתירות שנמצאו גם בעדות הנאשם עצמו, סתירות שנמצאו גם ביחס להודעות אותן מסרו העדים במשטרה. עוד מצאתי, כי לא עלה בידי המאשימה לבסס את גרסתה וזאת אף נוכח הממצאים ובענייננו גם העדר ממצאים פיזיים ופורנזיים בזירה עצמה.

7. מדוחות השוטרים, סרטון האבטחה, הצילומים והתעודות הרפואיות, עולה התמונה הבאה:

על פי סרטון האבטחה, המוצב במקום הסמוך למסעדה הנטענת בכתב האישום, נראה אדם רץ בין מכוניות כשהוא לבוש בבגדים כהים ואחריו מס' אנשים הרודפים אחריו ורצים לכוונו. על פי המזכר אותו ערך השוטר רונן ברונר, לא ניתן לזהות את האנשים. יצוין כי בצפיה בסרטון האבטחה, אכן הדמויות מטושטשות ולא ניתן לראות כי הדמות בבגדים הכהים אוחזת בסכין (ראה ס/7).

יצוין כי עת/6 מקוננט וובה, בהודעתו המשטרית טוען כי הוא מזהה את עצמו מתוך תמונות שהוצגו לו מסרטון האבטחה כאשר לדבריו, בתשובת לשאלת החוקר הוא משיב: **"כן אני מזהה את ארגה (הנאשם) רץ אני ועוד חברים רצים אחריו"** (עמ' 2 ש' 46 בת/4) ובהמשך לשאלת החוקר כיצד מזהה את הנאשם שכן הכל מטושטש הוא משיב: **"...בסרטון רואים יותר טוב גם לפי הלבוש שלו שהיה קצת כהה ואני זוכר את המקרה שרצנו אחריו ישר"**. (ש' 48-49).

8. על פי דו"ח הפעולה של השוטר, רס"ל מרציאנו גולן (ת/15), הרי שבשעה 01:41, במסגרת סיור הגיע לאזור המסעדה, ללא כל קשר לאירוע הדקירה הנטען, נטל תעודות זהות מיושבי המקום, בין השאר

מהמתלון בגולה שהינו בדוקאי וכדבריו, למרות שנטען מאוחר יותר וכפי המצוין באותו דו"ח שהמתלון כבר היה דקור באותו זמן, הרי ש: "אך כשאני בדקתי אותם לא הבחנתי בכתמי דם על חולצתו של בגולה ולא הבחנתי במה שהוא חשוד בכל הנבדקים חוץ מזה שהסתובבו במקום הנ"ל בשעה לא הגיונית". (ראה בסוף דו"ח הפעולה).

9. השוטר, פקד יצחק עמיר, אשר הוזעק אף הוא למקום האירוע בשעה 02:40, על ידי מד"א מתאר בדו"ח הפעולה שערך (ת/17), כי הגיע לכתובתו של המתלון ברח' אנילביץ' 21 בראשל"צ, המתלון כבר פונה לבית החולים על ידי שוטר אחר, יוני זורר. בתחקור שערך במקום מסרו לו חבריו של המתלון - אתיופים - כי הנאשם דקר את המתלון. הוא יצא לסריקות ובגשר ראשל"צ הבחין בנאשם הולך על הגשר, צולע, מתנשף ומזיע. לשאלתו להיכן הולך, השיב לו הנאשם כי הוא בדרכו לתחנת המשטרה להגיש תלונה. עוד מסר הנאשם, כי המתלון דקר אותו ברגלו הימנית, הראה לו את רגל ימין שעל המכנס כתמי דם. לשאלת החוקר במקום בו פגש בו, מה קרה? מסר הנאשם כי היה ברמת אליהו שתה ביאנוש קורצ'אק אצל טרפה ואז בא המתלון דקר אותו ואז ברח. בתחנה כאשר הנאשם הוריד המכנס נראה פצע דקירה.

עוד הוסיף הנאשם, בתשובה לשאלת החוקר, כי המתלון תקף אותו בעבר ודקר אותו. ואף אמר לו שלא להתקרב לרמת אליהו. פקד עמיר מצוין בסוף דו"ח הפעולה, כי נעשתה סריקה לאיתור הזירה אולם ללא תוצאות.

10. כעולה מסרטון האבטחה המוצב בסמוך למסעדה נראה מרדף אחר הדמות המזוהה על ידי עד התביעה מקוננט וובה כנאשם כאשר השעה הינה 01:28. המשמעות היא, כי אירוע הדקירה המיוחס לנאשם על פי עובדות כתב האישום התרחש אך מעט קודם לאותה השעה.

11. הנה כי כן, לוח הזמנים הרלוונטי להתרחשות האירועים בענייננו הוא כלהלן:

סמוך לפני השעה 01:28 מתרחש כנראה אירוע דקירה במסעדה. מיד לאחריו בורח הנאשם מהמסעדה כשאחריו מתנהל מרדף המתועד בסרטון האבטחה.

בשעה 01:41, מגיע השוטר רב סמל גולן מרציאנו אל מחוץ למסעדה, ללא כל קשר לאירוע הדקירה, מבצע בדיקת תעודת זהות של הנוכחים במקום לרבות המתלון המוכר כבדוקאי. במהלך הבדיקה האמורה אין השוטר מבחין בסימן כלשהו לעצם העובדה כי מספר דקות קודם לכן ארעה תקרית אלימה כלשהי במקום. כמו כן, הוא איננו מבחין בסימני דם על גופו וחולצתו של המתלון. יצוין, כי כעולה מהעדויות הרי שתעודת הזהות של המתלון לא נמסרה על ידו לשוטר אלא באמצעות אחר.

רק כ-40 דקות לאחר מכן בשעה 02:20, מתקבלת קריאה ממד"א אשר הגיע לבית המתלון ברח' אנילביץ' 22 בקשר לדיווח על אירוע דקירה.

12. מד"א והמשטרה (שנקראה למקום על ידי מד"א) מגיעים לבית המתלונן כאשר הוא מקבל טיפול ראשוני במקום על ידי מד"א ומשם נלקח באמבולנס במצב קל לבית החולים אסף הרופא (ראה ת-15). במקביל, נידת אחרת המוזעקת לאזור פוגשת בנאשם על גשר ראשון לציון משם הוא נלקח לתחנת המשטרה ונעצר בשעה 03:33 (ראה ס-5).
13. על פי דו"ח סיכום אישפוז של המתלונן ס-3 נרשם כי הוא הגיע למחלקה בשעה 04:06. כפי העולה מהדו"ח הרי שהוא דקור בכתף שמאל והאבחנה הינה unspecified injury of shoulder and upper arm. אף שבסיכום האשפוז נרשם כי אין עדות לסימני פגיעה בכלי הדם הגדולים.
14. מתוך התעודה הרפואית של הנאשם עולה כי הוא התקבל במיון בית החולים אסף הרופא בשעה 04:16 כאשר בבדיקתו נמצא חתך שטחי באורך 1 ס"מ באספקט לטרלי של ירך ימין ללא דימום פעיל. בצילומים המצויים בתיק הרי שנראה בבירור כי חולצתו של המתלונן - טישרט לבנה מוכתמת כולה בדם (ס-2). הצילום נעשה על ידי פקד מאיר גורן ונרשם בשולי הצילום כי ניתן לראות בבירור את מקום הדקירה בכתף שמאל. (ת-13) הינו צילום מכנס הנאשם בו נראים בבירור כתמי דם גדולים במכנס הימני.
15. עוד יש לציין כי על פי ממצאי הזירה אין עדות כלשהי לכתמי דם במסעדה עצמה, בסביבתה וכן לאורך הדרך מהמסעדה ועד לבית הקורבן.
- בסרטון האבטחה לא ניתן לראות כי מי שמזוהה כנאשם על ידי אחד העדים מחזיק סכין. כמו כן, לא נמצאה סכין למרות חיפושים שנערכו במקום (ראה ס-6).
16. בהתייחס לכל הממצאים והעדויות שבתיק הגעתי לכלל מסקנה, כי הן המתלונן והן הנאשם נדקרו קודם לשעה 02:20 בסמוך למסעדה.
- הטענות שנשמעו במהלך המשפט כפי שיפורט בהמשך לפיהם המתלונן דקר עצמו כמו גם שהנאשם דקר את עצמו אינן מתקבלות על דעתי, אין להן אחיזה במציאות ואינן מתיישבות עם היגיון הדברים ויתר הנסיבות והראיות.
17. כאמור במהלך המשפט נשמעו עדויותיהם של המתלונן, אחיו ועדים נוספים שהיו עדים לאירוע התומכים בגרסת המאשימה שלפיה הנאשם הוא שדקר את המתלונן בכתפו במסעדה ומאידך נשמעה גרסת הנאשם שטען כי המתלונן בלויית אחרים דקר אותו באותו מועד אולם זאת מחוץ למסעדה.

להלן תמצית העדויות שבתיק:

א. אחיו הצעיר של המתלונן דמטה בוגלה מסר בהודאתו המשטרית מיום 12/8/2014 אשר הוגשה בהסכמה ואשר שימשה בחקירתו הראשית של העד, כי בהיותו בבית בשעה 02:00 התעורר למשמע צעקות אימו. הוא ניגש לחדר המתלונן וראהו "**משפריץ**" דם. הוא הרגיע אותו ובתשובה לשאלתו מה קרה? השיב המתלונן כי ארגה, הנאשם, הפתיע אותו מאחור, דקר אותו וברח. עוד ציין העד, כי על פי ידיעתו וממה ששמע, הנאשם לא נדקר מאף אחד ואולי פצע את עצמו. לדבריו, האירוע התרחש בפאב הסמוך "זול פה". הם מכירים את הנאשם ממסעדה שהייתה שייכת לו בעבר. בתשובת לשאלת החוקר, שלל סכסוך קודם של אחיו עם הנאשם. לדבריו, התקשר מספר פעמים ל-101 כאשר ענו לו, הסבירו לו ללחוץ על המקום עם מגבת. בהמשך הגיע אמבולנס והוא נסע עם אחיו לבית החולים. עוד הוסיף בשולי הודאתו, כי הנאשם כל הזמן איים עליו ועל אחיו ואמר כי יפגע בהם (ת-1). בחקירתו הנגדית טען כי למרות מה שמסר במשטרה הרי שלא היה ריב בינו לבין הנאשם בעבר וכי הוא בטוח בכך ב-100% (עמ' 8 שורה 10). לשאלת הסניגור, הרי העובדה שגם הנאשם נדקר נמסרה לו על ידי החוקר שחקר אותו. הוא דחה טענת הסניגור לפיה הידיעה על העובדה שהנאשם נדקר נמסרה לו בעצם על ידי אחיו המתלונן וחזר וטען כי החוקר המשטרתי הוא שמסר לו על כך. עוד מסר העד בחקירתו הנגדית, כי המתלונן, אחיו, סיפר לו כי ישב במסעדה צמוד לדלת והנאשם דקר אותו וברח. וכדבריו: "**הוא הפתיע את אח שלי ולא תפסו אותו, הנאשם הלך למשטרה בעצמו, הם לא הלכו מכות, לא היה עימות פיזי**".

יצוין, שכאמור עד זה לא נכח באירוע וחזר על כך שאחיו המתלונן סיפר לו שלא היו ביניהם מכות (עמ' 9 שורות 26-32). עוד חזר על טענתו, כי לא ידוע לו על סכסוך שהיה לאחיו עם הנאשם ואף הכחיש שידע על כך שהנאשם הגיש תלונה כנגד אחיו ובגין כך ישב בבית סוהר בעבר.

יצוין, כבר בשלב זה, ביחס לעדות זו שאין בידי לקבל את גרסת העד שלפיה החוקר המשטרתי הוא שמסר לו כי הנאשם בעצמו נדקר. משכך, עדותו במשטרה לפיה שמע שהנאשם לא נדקר מאף אחד באירוע ואולי פצע את עצמו, הינה יצירת גרסה כמעין "הקדמת תרופה למכה", לטענה לפיה גם הנאשם נדקר באותו אירוע. עוד אין בידי לקבל טענתו של העד לפיה לא היה סכסוך קודם בינו לבין אחיו המתלונן עם הנאשם.

ב. עד התביעה דג'נה אלמנך מסר שתי עדויות במשטרה. הראשונה מיום 12/8/2014 בסמוך לאירוע וליד ביתו של המתלונן - ת-2 והשניה מיום 16/8/2014 בביתו - ת-3.

בהודעתו הראשונה, מסר העד כי בשעה 01:41 בהיותם בתוך המסעדה פתח הנאשם (מכונה על ידו "בעל המסעדה") את המסעדה הוא שמע את המתלונן - הנדקר אומר לו שלום, הוא לא ראה הכל כי היה עם גבו אליו. ואז, "**פתאום הסתובב אליו ובעל המסעדה דקר אותו בכתף, לא היה שום דבר שהתפתח ריב או משהו**". (שורות 2-6 בת-2).

לשאלת החוקר, מה לבש החשוד, השיב העד, "**חולצה שחורה הוא ברח לא שמתי לב**". (שורה

(15).

בהודעתו השנייה (ת-3) מסר העד כי הוא והמתלון ישבו ליד השולחן עם הגב לכיוון הדלת. עובד המסעדה סולומון הלך לפתוח את הדלת, שמע מישהו אומר שלום "ופתאום אותו אחד דקר את ביזואיהו בוגלה בכתף, ביזואיהו מיד העיף אותו עם היד והסתובב וגם אני הסתובבתי וראינו את ארגה... ארגה עמד והחזיק סכין מטבח עם להב שבערך 10 או 15 ס"מ ביד ימין, הוא לבש בגדים אבל אני לא זוכר איזה ואיזה צבע. תוך שנייה הוא ברח מהמסעדה, אנחנו סגרנו את הדלת וביזואיהו דימם. אחרי כמה שניות יצאנו החוצה לנסות לרדוף אחריו והוא ברח לכיוון רחוב אנליביץ' ונעלם".

בהמשך מסר, כי לאחר מכן הגיעה המשטרה, לקחו מהם תעודות זהות וכן רשמו את שמותיהם. אולם, המתלון לא סיפר לשוטר כי נדקר. הוא אינו יודע למה. כמו כן, סירב שיזמינו לו אמבולנס. משכך, לקחו אותו לביתו ואחיו לקח אותו באמבולנס.

לשאלת החוקר, מדוע הנאשם דקר את המתלון, השיב, כי שמע לאחר מכן שהם מסוכסכים. העד הכחיש כי פגשו בנאשם קודם לכן באותו ערב וכי המתלון תקף את הנאשם ברגלו.

עוד מסר כי הנאשם ברח מהמקום בריצה מהירה ו"לא צלע או משהו כזה".

בחקירתו הנגדית מסר העד, כי בעת שהגיעו השוטרים למסעדה (כזכור ללא כל קשר לאירוע דקירה ש.ש). הם התבקשו להציג תעודות זהות ועשו כן "כאילו שלא היה כלום" (עמ' 17 שורה 3).

לאחר שלקח את הנדקר לביתו הוא עצמו הלך לביתו שלו בהמשך חזר וסייע לאחי הנדקר להזמין אמבולנס ואז הן האמבולנס והן המשטרה הגיעו באותה עת.

בתשובה לשאלת הסנגור חזר ואישר כי כאשר הגיעו השוטרים למסעדה לא נמסר להם שהמתלון דקור וזאת לבקשת המתלון.

באשר לאירוע הדקירה הרי שהוא והמתלון היו עם הגב לדלת.

סלומון פתח הדלת והגיע אדם שלא ידע מיהו, אמר לו שלום (ואז קיבל דקירה, כשהסתובבו הוא והמתלון ראה היד מונפת עם סכין. (עמ' 17 ש' 22-24).

לשאלת הסנגור האם מכיר את הנאשם השיב העד בחיוב, ולשאלה מדוע לא מסר את שמו בעדותו הראשונה, השיב כי: "לא רציתי שיהיה סכסוך, בסוף אמרתי את זה". (שורה 32).

גם לשאלת הסנגור מדוע לא מסר בעדותו הראשונה כי ראה בידי הנאשם סכין השיב העד כי לא רצה להסתכסך עימו (עמ' 18 שורה 6).

עוד אישר לסנגור כי לו עצמו סכסוך קודם עם הנאשם וכי בשנת 2009 בעת שהיה אצל הנאשם במסעדתו קיבל פטיש על ראשו (עמוד 18 שורה 13).

לשאלת הסנגור, באיזה מצב היה המתלון כאשר נדקר, משיב העד "בישיבה", (עמ' 18 שורה 26).

עוד חזר וציין כי המתלון ישב כשגבו מופנה לנאשם.

כאשר הסנגור מעמת אותו עם עדותו במשטרה של סולומון טרפה (1/ס) שלפיו בעת שהמתלון נדקר הוא עמד מחוץ למסעדה, עומד העד על דעתו לפיו, המתלון היה בתוך המסעדה (עמ' 19 שורה 13). עוד חזר ואישר כי לאחר שהמתלון נדקר יצא יחד עם אחרים אשר רדפו אחר הנאשם.

עוד הסכים עם הנחת הסנגור כי כשהמתלון נדקר ירד ממנו דם רב (עמ' 19 ש' 30).

בהמשך ציין כי לראשונה ראה את הנאשם כשכל בגדיו עם דם כאשר חזר מהמרדף אחר הנאשם.

לדבריו, השוטרים הגיעו למסעדה כ- 10 דקות לאחר הדקירה וכי המתלון הסתיר זאת מהשוטרים. לתמיהת הסנגור כיצד זה לא ראו השוטרים את הדם שכן המתלון לבש חולצה לבנה השיב: "ת. זה היה מאחורנית בצד שמאל הוא הסתיר את זה" (עמ' 20 שורה 30).

עוד הוסיף כי הוא שהביא את תעודת הזהות של המתלון לשוטרים משום שהאחרון לא רצה שיראו אותו עם הדם (עמ' 21 שורה 4).

לשאלת הסנגור כיצד השוטרים לא ראו דם ולא הבחינו במשהו חשוד משיב העד כי המתלון היה במרחק ואף אחד לא ניגש אליו (עמ' 21 שורה 30).

לשאלת הסנגור כיצד זה שלמרות שהמתלון נדקר היה אמור להיות דם במסעדה, מחוצה לה או בדרך לבית המתלון, השיב העד כי היה לו דם על חולצתו, אין לו מושג וכי לא הסתכל על הרצפה (עמ' 22 שורה 27).

כאשר הסנגור מפנה העד להודעת עד אחר במשטרה שלפיה היה דם במסעדה על הדלת אולם הוא ניקה על מנת שלא יסריח, משיב העד שאין לו מושג וכי ראה דם רק על חולצת המתלון. (עמ' 23 שורה 12).

העד השיב לסנגור, כי לא יודע שהנאשם היה דקור, אולם כאשר ברח מהמקום ורץ, הוא רץ רגיל ואם היה דקור לא היה רץ ככה (עמ' 24 שורה 14).

לגרסת הסנגור כי טענת הנאשם היא שהוא עצמו נדקר ע"י המתלון בחניית המסעדה, משיב העד כי הנאשם היה איתם במסעדה ולא בחניה (שורה 17).

ג. העד מקוננט וובה אשר הודעתו במשטרה, ת/4, התקבלה במקום חקירתו הראשית, מסר בהודעתו מיום 14/8/14 כי בליל האירוע היה עם מספר חברים בבר. המתלון ישב כשגבו לדלת הכניסה מישוה דפק בדלת וסלומון אח של בעל הבית, פתח הדלת. הוא ראה בחור (הנאשם) אותו הוא מכיר, שעמד בחוץ עם יד מאחורי גבו הרים אותה, ואז מישוה צעק למתלון "תיזהר" המתלון סובב ראשו והנאשם

הוריד הסכין שהיתה בידו על כתף המתלונן.

מייד לאחר הדקירה מישו סגר הדלת, ואז קמו כולם החוצה וראו את הנאשם רץ כשסכין בידו.

לשאלת החוקר כי הנאשם טוען שהמתלונן הוא שדקר את הנאשם משיב העד: **"איך יכול להיות אם נדקר איך הוא רץ?"** (שורה 27).

עוד הכחיש טענת הנאשם כפי שהוצגה לו ע"י החוקר שלפיה כלל לא היה בבר אלא שהמתלונן ואחרים לרבות העד פגשו אותו ברחוב ואז דקר אותו המתלונן והוא רץ מהמקום.

העד זיהה עצמו בסרטון האבטחה כאשר לדבריו ניתן לזהות את הנאשם בורח כאשר העד בעצמו ועוד **"כמה חברה"** רצו אחריו.

אף עד זה מאשר כי כאשר הגיעו השוטרים בסמוך לאירוע למקום המסעדה, הם לא אמרו דבר לשוטרים. ההסבר אותו נתן לחוקר היה כי לא חשבו שהחקירה רצינית. וכדבריו: **"היה דם ואחרי שהשוטרים עזבו את המקום אז בדרך לבית היה הרבה דם"** (ת/4 שורות 42-43).

בחקירתו הנגדית חזר ואישר את תוכן הדברים שמסר בהודעתו המשטרית. לדבריו, ישב לבדו בשולחן ליד הבר.

עוד מסר כי: **"זה שנכנס - (למסעדה ש.ש.) איך שראה את המתלונן הרים את ידו הכניס לו בכתף, כנראה שסולומון סגר את הדלת והעיף את הנאשם מהמסעדה"** (עמ' 27 שורות 18-19).

כן מסר בתשובה לשאלת הסנגור כי שמע שאדם מסוים צעק **"ביזו תיזהר"** (עמ' 27 שורה 31).

הוא לא יכול היה להסביר כיצד זה שרק הוא שמע דברים אלה כאשר אף לא אחד מהעדים, העידו על כך, זאת למרות שהצעקה הייתה בקול רם (עמ' 28 שורה 7). באשר לדקירה עצמה אותה כאמור ראה, מסר כי: **"... איך שהוא דקר מישו דחף אותו..."** (עמ' 28 שורה 20). גם עד זה הכחיש את גרסת הנאשם לפיה החבורה שלהם ובהם המתלונן והעד דקרו את הנאשם ברגלו מחוץ למסעדה (עמ' 28 שורה 23).

בהודעתו המשטרית ת/4 נשאל העד בשורה 26 ע"י החוקר לענין טענת הנאשם כי המתלונן הוא שדקר אותו ולא ההיפך, ובתשובה לכך השיב בשורה 27: **"איך יכול להיות אם נדקר איך הוא רץ"** בהקשר לאמור הקשה הסנגור כיצד תשובה זאת מתיישבת עם טענתו לפיה כלל לא ידע שהנאשם נדקר. כאשר בתשובתו יש למעשה אינדיקציה שלפיה ידע כי הדקירה הינה ברגל. עובדה שלא נמסרה לו ע"י החוקר וכאשר הסנגור ממשיך ומקשה בנקודה זאת, תשובת העד הינה:

"לא יודע. אתה שואל אותי שאלות לא קשורות" (עמ' 29 שורה 14).

בהקשר לסרטון האבטחה אליו התבקש העד להתייחס במסגרת חקירתו הנגדית נטען ע"י העד כי בעת המנוסה והמרדף אחר הנאשם הוא הבחין בנאשם אווז בסכין כשידו מונפת למעלה, זאת בשעה שעובדה זאת אינה נראית בסרטון. תשובת העד בהקשר לכך הינה: **"או שזה מטושטש, זה מה שראיתי"** (עמ' 30 שורה 19).

בתשובה לשאלת הסנגור, מאשר העד כי עת הגיעה המשטרה למסעדה, היה על המתלונן דם רב. ואולם, בהמשך טען כי הדם היה על הגב מאחור ולא על הרצפה. (עמ' 30 שורה 26 ועמ' 31 שורה 1).

עוד מסר העד בתשובה לשאלת הסנגור כי הוא ואחרים לקחו המתלונן לביתו.

באשר לדברים שמסר בהודעתו המשטרתית חזר ואישר בעדותו בביהמ"ש כי הם לא אמרו דבר לשוטרים בעניין דקירת המתלונן, בסמוך קודם לכן. עוד מסר כי באותה עת סירב המתלונן לקרוא לאמבולנס. (עמ' 32 שורה 27).

לשאלת הסנגור כיצד השוטרים שהגיעו למסעדה לא הבחינו בשום דבר חשוד משיב העד: **"אם היו שואלים אותנו, היינו אומרים והם, הם לא שאלו, רק בקשו תעודות זהות"**. (עמ' 33 שורה 30).

ד. עד התביעה, מלסה מגוסה מסר שתי הודעות במשטרה ת/5 אשר ניתנה בסמוך לבית המתלונן לאחר שנדקק, ות/6 אשר ניתנה למחרת בתאריך 12/8/14 שעה 12:46.

בהודעתו הראשונה מסר כי בשעה 0:40 היה במסעדה, בא בן אדם, צעק, הוא עצמו היה בצד השני של המסעדה, וכי ראה אותו בורח ואז חבריו סגרו את דלת המסעדה.

בסוף עדותו מסר כי לא ראה הכל, לא מכיר את החשוד רק ראה משהו בחולצה שחורה דוקר את חברו ובורח.

בהודעתו הנוספת, מסר כי הוא למעשה מנהל את המסעדה השייכת לבן דודו טרפה המצוי במעצר בית.

באשר לארוע, הרי בשעה שלא זכורה לו, הגיע המתלונן, סולומון, צעיר שעוזר לו במסעדה, פתח למתלונן את הדלת הכניסה למסעדה. שעה שעמד בכניסה: **"פתאום אני רואה את סלומון טורק את הדלת ומכניס את ביזו" (המתלונן) במשיכה פנימה לעסק ונועל את הדלת. וראיתי את ביזו עם דם בכתף שמאל. ישר יצאתי החוצה, אחרי כמה שניות ראיתי בן אדם רץ כ- 20 או 30 מטר ואני רואה אצלו ביד ימין סכין מטבח. ביד... ראיתי אנשים רדפו אחריו איזה עשרים מטר ועצרו"** (ת/6 שורות 17-2).

בהמשך ובתשובה לשאלת החוקר האם ידוע לו מי התוקף השיב: "ביזאיו עמד בכניסה, בא מישהו מאחוריו ושמעתי אותו אומר שלום ואז אנשים שישבו במסעדה אמרו "ארגה" ובאותה שניה ביזאיו קלט ולא הספיק להסתובב, הבחור דקר את ביזאיו והוא הספיק להדוף את הדוקר עם היד ואז סלומון משך אותו וסגר את הדלת (ת/6 שורות 28-30).

עוד הוסיף:

"היה לו פצע בכף עם הרבה דם שמתי גופיה לעצור את הדם ולקחתי אותו הביתה" (שורה 35).

בתשובה לשאלת החוקר האם קרה משהו למקום הוא משיב: "ת. לא שום דבר היה דם במסעדה על הדלת ובכניסה אבל ניקינו את זה שלא ישאר ויסריח". (שורה 38 בת/6).

בחקירתו הנגדית כאשר נשאל ישירות האם ראה או לא ראה את מי שדקר, השיב: "באותו זמן לא ראיתי בזמן הדקירה לא ראיתי" (עמ' 36 ש' 1) עוד ובהמשך אישר כי בפועל לא ראה את הדקירה עצמה.

לשאלת בית המשפט היכן הייתה הדקירה האם בתוך המסעדה או מחוצה לה, השיב כי אינו יודע (עמ' 36 שורה 22).

ובאשר למצבו של המתלונן עת שנדקר האם עמד, הוא משיב כי אינו זוכר וכי למעשה שמע את כל הסיפור מסלומון.

בהמשך ובהקשר לפירוט האירוע הוא מציין: "אמרתי לך משכו אותו, לאחר שנסגרה הדלת כדי שביזאיו לא יצא וארגה לא יכנס" (עמ' 37 שורה 19).

לשאלה האם ראה דם בתוך המסעדה הוא משיב בחיוב. אם כי מיד ובהמשך הוא חזר בו וטען כי במסעדה לא ראה דם.

כאשר בית המשפט מעמת אותו עם דברים שמסר בהודעתו המשטרתית על פיה היה דם במסעדה "... אבל ניקינו את זה שלא ישאר ויסריח" (ת/6 שורה 36) הוא השיב: "סלומון אמר לי שהיה דם וניקה אותו ואמר לי שזה לא משהו שצריך להשאר שם ושלא יהיה ריח" (עמ' 38 שורות 6-7). בהמשך ונוכח גרסתו בת/6 שורה 19 לפיה ראה סכין בידו השמאלית של הנאשם עת ברח מהמקום הוא מסייג את דבריו בענין זה בחקירתו הנגדית ואומר: "לא בטוח אם זה סכין אבל ראיתי, אני לא בטוח אם זה היה סכין" (עמ' 38 שורה 17).

בהמשך בחקירתו הנגדית ובהתייחס לדברים שמסר בהודעתו במשטרה שלפיה טיפל במתלונן לאחר

שנפגע במסעדה הוא מאשר כי למעשה לא טיפל בו במסעדה אלא לאחר מכן כאשר היה ליד ביתו של המתלונן.

עד זה מאשר בחקירתו הנגדית כי אף נכח במקום לאחר הדקירה עת הגיעו שוטרים לאזור המסעדה והשוטרים דיברו גם איתו.

כזכור לעובדה זו אין אזכור כלשהו בהודעותיו במשטרה ת/5 ו-ת/6.

ה. המתלונן, ביזאיהו בוגולה, מסר שתי הודעות במשטרה. הראשונה ת/7 נמסרה ב- 12/8/14 שעה 12:00 בבית חולים אסף הרופא, והשניה ת/8 מיום 14/8/14 שעה 09:56 נמסרה בתחנת המשטרה בראשל"צ.

בהודעתו הראשונה מסר כי הגיע למסעדה ברמת אליהו עם חברו צגה לדבריו ישב כשגבו אל דלת הכניסה, בעל הבית סלומון פתח את הדלת המסעדה ואז נכנס ארגה (הנאשם) העד הסתובב ראהו כשסכין בידו ואז דקר אותו בכתפו הוציא הסכין וישר ברח. לדבריו ירד לו הרבה דם והרגיש כאבים במקום הדקירה. חבריו לקחו אותו לביתו שם אחיו התקשר לאמבולנס שלקחו לביה"ח.

בתשובה לשאלת החוקר מסר כי מכיר את הנאשם הרבה שנים, יש לו סכסוך קודם עימו וכי הוא, הנאשם, התלונן עליו פעמיים ובגין כך היה עצור והשתחרר פעמיים בביהמ"ש.

הפעם האחרונה בו ראהו טרם האירוע הייתה לפני למעלה משנה.

לדבריו לקחוהו לביתו שלושה או ארבעה אנשים שאין הוא מכירם בשמותיהם.

לשאלת החוקר אשר הודיע לו כי הנאשם עצמו דקור, והאם העד החזיר לו ? הוא משיב כי לא רב עימו כלל, לא היו מכות וכי הנאשם נכנס למסעדה ליד הדלת היכן שישב דקר אותו וברח.

עוד מסר כי הנאשם החזיק סכין גדולה בידו הימנית.

לשאלת החוקר מה הייתה לדעתו הסיבה שבגללה דקר אותו הנאשם, השיב כי הנאשם רב עם כל השכונה ואין הוא יודע מדוע דקר דווקא אותו.

בהודעתו השנייה ת/8 ולאחר שהוצג לו סרטון האבטחה הוא טען כי ראה את הנאשם בורח. חזר וטען כי הנאשם פתח הדלת דקר אותו וברח.

לשאלה מדוע לא סיפר לשוטרים שהגיעו למקום שנדקר קודם לכן, הוא מאשר כי אכן לא סיפר דבר וזאת משום: **"בגלל שהייתי עצבני שהוא דקר אותי והלך..."** שורה 9 בת/8.

לשאלת החוקר: **"סתם הוא קפץ עליך"** הוא משיב: **"בטח הוא הלך להרוג אותי אם לא היה חברה הוא היה הורג אותי"**.

לטענת החוקר לפיה הנאשם אמר שגם הוא, המתלונן, דקר אותו, משיב המתלונן כי לא רב עימו כלל (שורה 18).

כאשר במהלך חקירתו במשטרה הוא מוזהר כי הינו חשוד בתקיפת הנאשם ודקירתו, הוא הפנה את החוקר למצלמת האבטחה ולכך שהיו הרבה אנשים שראו כי לא רב עם אף אחד. ולשאלת החוקר מדוע שהנאשם יאמר דברים כאלה סתם, הוא משיב: **"אולי הוא דקר את עצמו כי הוא יודע שהוא נתן לי בגרון אולי הוא חשב שאני מת והוא רוצה להגן על עצמו בגלל זה הוא אמר שאני ג דקרת אותי"** (שורות 26-27 ת/8).

בחקירתו הנגדית מסר המתלונן כי הגיע למסעדה לבדו בשעה שתיים עשרה בלילה שבה כ- 2-3 בירות. המתלונן חזר על כך שהיה לו סכסוך קודם עם הנאשם לפני כ- 6 שנים אולם טען כי מאז לא נפגשו.

לדבריו לא זכר מי ישב לידו במסעדה. הוא לבש חולצה לבנה.

עוד מסר, כי ראה את הנאשם לאחר שדקר אותו אז הסתובב וראהו עם סכין של מטבח.

לשאלת הסנגור מסר כי כאשר נדקר היה במצב ישיבה עמ' 44 ש' 3.

בזמן שנדקר היו צעקות **"דקר אותו דקר אותו"** (שורה 10). עוד השיב לשאלת הסנגור כי יצא ממנו דם רב על כל גופו (שורה 18).

האדם שטיפל בו במקום הוא ג'נה אשר לקח אותו.

לשאלת ביהמ"ש כמה זמן חלף עד שהגיעו השוטרים למסעדה הוא השיב כי לא זוכר משום שהיה עצבני (עמ' 45 ש' 2).

לשאלה מדוע לא שמסר את תעודת הזהות שלו לשוטרים השיב: **"הייתי עצבני, יצא לי הרבה דם"** (עמ' 45 ש' 2).

לשאלת הסנגור איפה התפשט הדם, השיב: **"על הכל בצד הזה בצד שמאל של כל הגוף שלי החל מהצוואר, וכיון למטה בצד שמאל, ובהמשך גם מקדימה על היד, המכנסיים ולמעשה כשהשוטרים היו שם היה מלא בדם"** (עמ' 45 ש' 21-25).

המרחק בינו ובין השוטרים היה כשניים וחצי מטר והיתה תאורה במקום.

עוד חזר וטען כי לא סיפר דבר לשוטרים משום שהיה עצבני (עמ' 46 ש' 4).

הן לשאלת הסנגור והן לשאלת ביהמ"ש כיצד השוטרים לא הבחינו בדם שעל גופו השיב:

"ת. אני לא יודע להסביר את זה" (עמ' 46 ש' 22).

בהמשך ולשאלת הסנגור האם ראה דם לאורך הדרך מהמסעדה לביתו השיב בחיוב. ולשאלה האם, במסעדה עצמה היה דם השיב: **"בטח יש"** (עמ' 47 ש' 13-19).

יחד עם זאת בהמשך מסייג דבריו וטוען כי ראה דם רק על גופו (שורות 26-29).

באשר לדקירה עצמה העיד **"ת. הגנתי על עצמי. עוד פעם הוא רצה לדקור אותי פעם נוספת, הסתובבתי והנפתי ידיים לאחור, ואז כולם קפצו הוא רצה לדקור אותי שוב"**. (עמ' 48 ש' 14-15).

כאשר הסנגור מעיר לו כי אין עדות כלשהי על ניסיון דקירה נוסף וכי טענה זו נשמעת ע"י העד לראשונה בבית המשפט השיב: **"שאלת אותי ועניתי"** (שורה 20).

המתלון חזר וטען בחקירתו הנגדית כי לראשונה שמע שהנאשם נדקר בביה"ח ע"י השוטרים וכי הוא לא נגע בו (עמ' 48 שורות 30-32).

במהלך חקירתו הנגדית נשאל העד מספר פעמים האם בעת שנדקר עמד או ישב והוא עמד על כך שעמד. (ראה עמ' 49 ש' 9 ואחר כך בש' 18). יחד עם זאת, כאשר מעומת עם דברים שאמר העד דג'יאנה לפיה טען כי המתלון היה במצב ישיבה, חזר בו המתלון מעדותו והשיב כי ישב (ראה שורה 20).

נוכח הסתירות האמורות מצא ביתהמשפט לבקש הסבריו של המתלון לשינוי גרסאותיו והלה השיב:

"ת. כשישבתי בא מאחורי ודקר אותי וכשדקר אותי אז קמתי" (עמ' 49 שורה 25).

עוד ובהמשך, כאשר עימת אותו הסנגור עם הודעתו של סלומון במשטרה (ס' 1 שורות 3-12) לפיה בעת שנדקר עמד המתלון בפתח הדלת, טען המתלון, כי אותו סלומון משקר (עמ' 49 שורה 30).

עוד ובהמשך כאשר ממשיך הסנגור ומקשה בעניין זה ומפנה אותו גם לעדות מלסה נגוסה אשר העיד אף הוא כי ראה את המתלון עומד, מגיב המתלון וטוען כי גם עד זה משקר (עמ' 50 שורה 1).

אף המתלון לא שמע כי טרם הדקירה צעק מישהו מהנוכחים את המילה **"תיזהר"** (עמ' 50 שורה 19).

לטענת המתלון הוא הבחין בנאשם רק בשעה שהיה בתוך המסעדה וכי לאחר שנדקר לא רדף אחריו (עמ' 51 שורה 2).

בהתייחס לטענתו של העד דג'נה אלמנך שלפיה בהודעתו המשטרית טען כי ישב ליד המתלון בעוד שע"פ עדות המתלון בביהמ"ש הוא היה מרוחק ממנו, הרי שלא יכול היה להסביר זאת (ראה סיפא לעמ' 51

לפרוטוקול).

בעדותו של המתלונן טענת הסנגור כי דקר את עצמו (עמ' 52 שורה 24) יחד עם זאת, המשיך וטען כי הנאשם הוא זה שדקר עצמו וכי עשה זאת פעם נוספת בעבר (עמ' 52 שורה 26).

גרסת הנאשם:

ז.

הנאשם מסר שתי הודעות לאחר אזהרה במשטרה בהן נחשד בדקירתו של המתלונן.

הראשונה ת/9 מיום 12/8/2014 שעה 11:58 והשניה ת/10 מיום 13/8/14 שעה 00:14 שתיהן נגבו בתחנת המשטרה בראשון לציון.

בהודעתו הראשונה טען כי לא דקר המתלונן.

באותו לילה הלך לחברו ברמת אליהו, ומשלא מצא אותו חזר לביתו וכדבריו עת ביקש לקחת מונית "עוד אנשים היו יוצאים ונכנסים". פתאום ראה אותו המתלונן ליד המסעדה "של האתיופים" דיבר איתו ונתן לו בצד את הדקירה. החוקר מציין כי החשוד הצביע על חור במכנסיו וכתם דם מסביב לחור. בהמשך זרק עליו המתלונן אבנים. הנאשם רץ "לחפש" מקום נכנס לאנילביץ' ישב באיזה בנין כאשר כולם חיפשו אותו. לא היה בידו טלפון להתקשר למשטרה, יצא מהחצר בו היה, הגיע עד כיבוי אש והמשיך לתחנת המשטרה. כאשר צלע והגיע לרמזור קרא לו שוטר "גדמו גדמו" עצר אותו הגיע לתחנת משטרה ומשם לקחו אותו לביה"ח כשהוא פצוע.

בהמשך חקירתו מסר את שם החבר אליו ביקש להגיע כאשר אשתו של אותו חבר הינה בת משפחתו.

למעשה כלל לא הגיע לביתו של אותו חבר, הדבר היה בסביבות השעה 24:00 (בלילה). לרמת אליהו הגיע באוטובוס.

לשאלת החוקר, ביקש לקחת מונית מתחנת כיבוי אש ושם הותקף.

לשאלה האם מכיר את רחוב יאנוש קורצ'ק השיב בשלילה.

עוד מסר כי במקום שתי מסעדות, אחת קרובה לרחוב אנילביץ', האנשים שיצאו ודקרו אותו היו מהמסעדה הראשונה.

לשאלת החוקר האם היה באותו מועדון השיב בשלילה (שורה 90) הוא מכיר את בעל המועדון בפניו. כאשר דקרו אותו ברח.

לשאלה כיצד רץ כשהוא דקור ברגל השיב: "לא, בבית חולים הייתי בסדר, עכשיו זה התחיל". (שורה 105 ת/9).

עם זאת, לשאלת החוקר לפיה השוטר שראהו מסר שצלע השיב הנאשם בחיוב.

עמוד 14

עוד הכחיש הטענה לפיה דקר המתלון בכתף.

כאשר מטיח בפניו החוקר כי יש עדי ראיה שראוהו דוקר את המתלון הוא משיב: **"ת. לא כי חברים שלו יכולים להציל אותו עכשיו, כי הוא גם דקר אותי"** (ת/9 שורה 113).

לשאלה כיצד נדקר המתלון השיב הנאשם שאין לו מושג. (שורה 115).

לשאלה האם הייתה קטטה במקום השיב: **"יכול להיות כי אחרי זה אני ברחתי אני לא יודע מה קרה"** (שורה 117).

לשאלת החוקר: **"ככה פתאום, בא ודקר?"** השיב הנאשם: **"ת. הוא תמיד מחפש אותי"** (שורה 121). עוד הוסיף כי גם בעבר בעת שהיה לנאשם מועדון והמתלון היה לקוח, האחרון התקשר למשטרה טען שהיו דקירות כאשר לא היו כל דקירות (שורות 123-4).

בסוף עדותו פנה לחוקר ביקש שהמשטרה תשמור על ילדיו כי הוא מפחד שמא יפגעו בבני משפחתו.

בת/10 כאשר התבקש לתאר שוב מה ארע, השיב הנאשם כי יצא מביתו הלך למרכז עד אנילביץ' לדודה שלו, מכיון שהיה מאוחר, נמלך בדעתו וירד לקחת מונית, הגיע לאזור חנייה גדולה. שם הבחין ב-3-4 אנשים יוצאים ונכנסים לבר. התקרבו אליו שלושה אנשים ובהם המתלון אשר קיללו במילים **"בן זונה"** תפס אותו בכתפו ושאל אותו מדוע מסתובב שם וכי אסור לו להכנס לרמת אליהו, זאת על רקע סכסוך בעבר. בהקשר לכך ציין שעשה לו דברים רבים **"זה שנתיים כבר"** (שורה 12) הוא התלון עליו בזמנו במשטרה ובשל כך קיבל ממנו מכות ואף היה בבית חולים. המתלון אז הסגיר עצמו והיה עצור בשל כך.

לדבריו המתלון לא עובד, לוקח כסף מאנשים בכח ובעת שלנאשם הייתה מסעדה, היה המתלון שותה ולא משלם.

באשר לאירוע עצמו, המתלון נתן לו בעיטה ברגל ודקר אותו ברגלו באמצעות סכין אותה ראה הנאשם. בהמשך דחף אותו ואז הנאשם ברח ע"מ שלא ימשיך לדקור אותו.

הוא ברח נכנס לחצר של מישוה משם הגיע למכבי האש. הוא ביקש מארבעה ילדים שיצאו מקיוסק סמוך להזמין אמבולנס אולם אלה סירבו. לשאלה מדוע לא ציין עובדה זאת בעדותו הקודמת טען שהדבר אינו קשור לענין (שורה 29).

בהמשך הכחיש טענת החוקר לפיה חזר למסעדה ודקר את המתלון. וכדבריו: **"אם היה לי אומץ, כן, אבל לא חזרתי"** (שורה 33).

לשאלת החוקר האם מכיר את בעלי המסעדה השיב כי אין לו מושג.

יחד עם זאת, אישר כי מכיר אדם בשם יוהנס טרפה והביע את השתהותו כאשר החוקר הודיע לו שהוא בעל המסעדה.

לשאלת החוקר מדוע סולומון עובד המסעדה מסר בעדותו כי לאחר דפיקה בדלת המסעדה, זיהה את הנאשם כמי שדקר את המתלונן ואף מסר את תיאור הנאשם, משיב הנאשם: "**אין לו מה להגיד לך תאמין לי ב- 100 אחוז זה חברים שלו**" (שורה 48).

עוד ובהמשך לכך כשהחוקר מטיח בפניו כי גם אחרים ראו האירוע ומתארים אותו, משיב הנאשם "**זה כולם חברים שלו**" (שורה 52).

בסוף הודעתו מוסיף הנאשם שכל מי שהיה שם אלה חברים של המתלונן וכי הם מדברים עליו בשעה שכלל לא היה שם.

כאמור לאחר שהמתלונן דקר אותו, ברח והלך לכיוון המשטרה.

בחקירתו הראשית בביהמ"ש חזר ומסר כי בליל האירוע בשעה 23:00 נסע לדודתו ברמת אליהו, אולם עקב השעה המאוחרת החליט לחזור לביתו. הוא חיפש מונית והלך לכיוון מכבי האש. במקום חניה גדולה. ראה 3 או 4 אנשים מסתובבים נכנסים ויוצאים מהפאב של האתיופים. אז הגיעו אליו 3 אנשים ובהם המתלונן, אשר משך אותו בחולצתו הוציא סכין ודקר אותו ברגלו הימנית. הוא ברח לכביש הראשי - אנילביץ, נכנס לאחת החצרות וכעבור זמן יצא לכיוון תחנת המשטרה, הוא הלך וצלע. לאחר שעבר הגשר במקום, הגיע קצין משטרה קרא בשמו ושאלו מה קרה. הוא השיב לו כי נדקר. משם נלקח לתחנת המשטרה ומשם באמבולנס לביה"ח.

את המתלונן מכיר מהעבר. בזמנו הגיע למסעדה שלו אכל שתה ולא שילם. במקרה אחד פנה המתלונן למשטרה טען שהיו דקירות בפאב שלו. הגיעה משטרה וגם אמבולנס אולם משלא קרה דבר עצרו את המתלונן כי שיקר. במקרה אחר בעבר תקף אותו המתלונן והוא היה בבית חולים. פעם נוספת שבר את לסתו.

בחקירתו הנגדית טען כי המתלונן דקר אותו ברגלו וכי: "**הדקירה הייתה עמוקה**". חזר על היכרותו המוקדמת עם המתלונן והעובדה שתמיד רוצה לקחת כסף בכח מאנשים, שתה ואכל אצלו ולא שילם. לדבריו, המתלונן אינו עובד כלל, שותה בכל מקום והינו סוג של עבריין שעושה כל שברצונו.

לשאלת התובע מדוע לא התלונן נגדו בעבר על כך שלא שילם, השיב הנאשם, שפחד (עמ' 58 שורה 12).

את המסעדה השנייה סגר עקב קטטה שהיתה במקום. כאשר נשאל ע"י התובע מדוע לא זכר בהודעתו הראשונה את שם החבר אליו נסע בליל האירוע, בתשובה נקב בשמו "אסנקה" (עמ' 59 ש' 31).

לשאלת התובע האם הודיע לבני משפחתו כי הוא בדרכו אליהם, משיב הנאשם בשלילה. (עמ' 60 שורה 15).

כאשר מקשה התובע לענין התנהגותו בהקשר לכך שהגיע לבית דודתו אולם מחליט שלא להכנס לביתם אלא לחזור לביתו, מהסס הנאשם, ובהמשך חוזר ומשיב כי היה מאוחר, "**התחרטתי וחזרתי הביתה**".

את המתלון לא פגש במסעדה אלא בחניה. (שורה 30) כאשר מקשה התובע לענין השינוי בהודעותיו במשטרה שלפיהן בהודעתו הראשונה ת/9 מציין הנאשם כי המתלון הגיע אליו כשהוא לבד בעוד שבהודעתו השנייה (ת/10) הוא מציין שהיו 3 או 4 אנשים אשר התקרבו אליו וביניהם המתלון משיב הנאשם: "... **ראיתי אותם. שלושה אנשים התקרבו והוא תפס אותי וזה מה שאמרתי**" (עמ' 61 ש' 8-9),

הוא חוזר ומאשר לתובע כי מכיר את המתלון ואולם את האחרים שהיו עימו אינו מכיר.

אף שמכיר את העדים שהעידו, הרי אלה שהיו עם המתלון היו אחרים אותם אינו מכיר. (עמ' 61 שורה 15).

לשאלת התובע מדוע לא ברח כאשר ראה את המתלון, השיב: "**לא ברחתי, בא תפס אותי, קילל אותי, מה שקרה לי אחרי זה פחדתי וברחתי...**" (עמ' 62 שורה 14).

כאשר נשאל על ידי התובע מדוע ביהמ"ש לא סיפר שהמתלון זרק עליו אבנים בעוד שבהודעתו הראשונה ת/9 שורה 29 כן סיפר על כך, השיב הנאשם: "**תשאל אותי אני אספר**" (עמ' 63 שורה 2).

עוד לענין הבעיטה ולשאלת ביהמ"ש השיב הנאשם, כי המתלון התעלל בו וכי דקר אותו ואח"כ בעט בו (עמ' 63 שורה 32). בהמשך, חזר ואישר כי כלל לא נכנס למסעדה (עמ' 65 שורה 5) וזאת למרות כל העדויות שנשמעו בעניין ולגרסת הנאשם הם - העדים מסרו זאת, כי אלה חברים של המתלון וחייבים להציל אותו (עמ' 65 שורות 12-13).

בהמשך, לטענתו של הנאשם שלפיה כלל לא נכנס למסעדה וכי למעשה לא ידע מיהו בעל המסעדה הוא נשאל הן ע"י התובע והן ע"י ביהמ"ש כיצד הוא מיישב זאת עם הרשום בדו"ח השוטר פקד יצחק אמיר, בת/17, בו נכתב כי לאחר שהראה לו פצע הדקירה שאל אותו השוטר מה קרה, השיב: "**ואמר כי היה ברמת אליהו ושתה ביאנוש קורצ'אק אצל טרפה ואז בוגולה בא ודקר אותי**". הוא השיב שמכיר את השוטר יצחק אמיר: "**לא אמרתי את זה ולא שתיתי שם**" (עמ' 66 שורה 5) גם לביהמ"ש השיב: "**לא אמרתי את זה לא נכנסתי למקום לא נכנסתי לשתות**" (עמ' 66 שורה 12).

ולתמיהת ביהמ"ש מדוע שהשוטר ירשום דבר כזה הוא משיב: "**אין לי מושג**" (עמ' 66 שורה 14).

עוד השיב כי אין הוא מכיר את רח' יאנוש קורצ'אק ולשאלה: "**איך השוטר כותב את שם הרחוב**" השיב: "**אמרתי בן צבי**" ובהמשך כאשר חוזר התובע ומקשה לענין הרישום בדו"ח לפיו הנאשם הוא זה שהזכיר את שם הרחוב עונה הנאשם: "**ת. כן אני לא יודע את הרחוב השוטר אמר לי את השם של הרחוב...**" (עמ' 66 שורה 24).

לשאלת התובע מדוע לא מצא להכנס לקיוסק אותו הזכיר ע"מ להזמין משם אמבולנס לא משיב הנאשם דבר. (ראה עמ' 67 שורה 11).

לשאלת התובע כיצד ידעו העדים לתאר את לבושו, השיב הנאשם: "**כנראה הוא ביקש אותם שיעידו שאני דקרתי אותו, זה חברים שלו בסך הכל הם שותים ביחד מעשנים**" (עמ' 68 ש' 16).

18. דין והכרעה

בתחילת הכרעת דיני מצאתי לפרט את כרונולוגית האירועים כפי שבאו לידי ביטוי בראיות שהוגשו לביהמ"ש וזאת בהסתמך על רישומי השוטרים, דוחות שהוצגו, סרט האבטחה, דו"ח המעצר והמסמכים הרפואיים.

אירוע הדקירה, אם אכן קרה כפי גרסת התביעה, היה בסמוך לפני השעה 01:28. והתרחש בתוך המסעדה כאשר מיד לאחריו התנהל מרדף אחר הנאשם.

מספר דקות לאחר מכן, בשעה 01:41, הגיעה ניידת בסמוך למסעדה, ללא קשר לאירוע הדקירה, כאשר במסגרת זאת התבקשו הנוכחים מחוץ למסעדה לרבות המתלונן, המוכר כבדוקאי, למסור את תעודות הזהות שלהם.

השוטרים לא הבחינו בדבר חשוד, לרבות לא במתלונן אשר ע"פ גרסתו ושאר עדי התביעה כבר היה דקור, למעט העובדה שהסתובבו במקום בשעה לא הגיונית (כמפורט בדו"ח השוטר רס"ל מרציאנו גולן ת/6) ורק כארבעים דקות לאחר מכן בשעה 02:20 ובעקבות הקריאה למד"א אשר נעשתה ע"י אחי המתלונן, הגיעה מד"א למקום. כאמור המשטרה, הגיע אף היא למקום מיד בסמוך נוכח הדיווח ממד"א.

כאמור, כתמי דם לא נמצאו בזירה (במסעדה) או בסמוך לה ולכל אורך כל הדרך מהמסעדה לבית המתלונן.

לא נמצא סכין בזירה או בסמוך לה כפי שגם בסרטון האבטחה לא ניתן לראות כי הנאשם, אשר לטענת חלק מהעדים זוהה בסרטון, מחזיק בסכין כלשהו.

כפי שמצאתי לפרט בעדויות העדים, הרי שנמסרו גרסאות סותרות לעצם האירוע והתרחשותו.

עפ"י גרסת המתלונן וחלק מהעדים, האירוע היה בתוך המסעדה, עם זאת מתוך הודעתו של סלומון טרפה במשטרה (1/ס) האירוע התרחש מחוץ למסעדה כאשר המתלונן עומד ליד דלת המסעדה, וכאשר מיד לאחר הדקירה מצא סלומון להכניסו ואז לנעול את הדלת.

חיזוק לגרסה זאת ניתן לראות בהודעת העד מלסה נגוסה אשר אף הוא מסר בהודעתו במשטרה כי המתלונן עמד בכניסה ומיד בהמשך ראה את סלומון טורק הדלת מכניס את המתלונן במשיכה פנימה למסעדה ונועל את הדלת. (ראה ת/6 שורה 11) זאת כאשר יתר העדים מעידים על כך שאירוע הדקירה היה בתוך המסעדה בעוד המתלונן יושב.

המתלונן בעצמו מסר מספר גרסאות סותרות ביחס לעובדה האם עמד או ישב בזמן הדקירה.

עוד מצאתי חוסר עקביות באשר לדברים או לצעקות אשר נשמעו במקום עובר לדקירה כאשר רק עד אחד מעיד על כך שנשמעה צעקה המזהירה את המתלונן, בעוד יתר העדים לא שמעו דבר.

עוד מצאתי להפנות לסתירה בגרסתו של העד מלסה נגוסה כאשר בהודעתו במשטרה מסר כי היה דם במסעדה

על הדלת ובכניסה וכי הוא ואחר ניקו הדם ע"מ שלא ישאר ויסריח (ראה ח/6 שורה 38) בעוד שבעדותו הרחיק עצמו וטען כי הוא עצמו לא ניקה הדם אלא שמע על כך מסולומון. יצוין, כי עצם העובדה, שאף לא אחד מהעדים לרבות ובעיקר גם המתלונן, לא מצא לדווח על האירוע לשוטרים שהגיעו למקום מיד בסמוך להתרחשותו, הינה יותר מתמוהה.

מאידך, גם עדותו של הנאשם לא הותירה בפני רושם חיובי. כל גרסתו לפיה הגיע לאזור ע"מ לבקר בני משפחה, בעוד שבפועל לאחר שעשה את כל הדרך אליהם, מצא בסופו של דבר שלא להיפגש עימם ולחזור כלעומת שבא, נשמעת תמוהה ומוזרה.

עוד מצאתי סתירות ביחס לגרסתו לענין האירוע בו לטענתו נדקר ע"י המתלונן כשלצידו שלושה או ארבעה אחרים אותם אינו מכיר.

גם טענותיו הן בהודעותיו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, לפיה כלל לא נכנס למסעדה באותו לילה, כאשר הוא אינו מכיר לטענתו את בעל המסעדה במקום, אינה מתיישבת ועומדת בסתירה מוחלטת למפורט בדו"ח השוטר פקד עמיר יצחק (ת/18) שלפיה בתגובה לשאלתו את הנאשם בזמן בו פגשו לראשונה מה קרה, השיב באופן ברור וחד משמעי כי היה ברמת אליהו ושתה ביאנוש קורצ'אק אצל טרפה ואז בא בוגולה דקר אותו והוא ברח. (ראה ת/18).

כפי שצינתי כבר בתחילת הכרעת דיני, ואני קובע זאת כממצא עובדתי שהן הנאשם והן המתלונן נפצעו בלילה בתאריך ה- 12/8/2014 במסעדה או בסמוך לה כתוצאה מדקירת סכינים.

אין אני מקבל הטענה שנטענה ע"י כל אחד מהם לפיה המתלונן דקר עצמו או כי הנאשם אף הוא דקר עצמו.

האפשרות כי מדובר בדקירה הדדית מוצאת ביטוי בדוחות השוטרים, כאשר השוטר רס"ל מרציאנו גולן מציין במפורש כי: **"לציין כי ככל הנראה מדובר בתקיפה הדדית..."** (ראה ת/15).

כאמור, משלא מצאתי לקבל את גרסת התביעה ביחס לנסיבות האירוע ואף שההשערה לפיה אכן מדובר בתקיפה ובדקירה הדדית, נראית לי אפשרית ומסתברת נוכח כלל הראיות והעדויות שנשמעו בפני, הרי שהתוצאה היא שהתביעה לא עמדה בנטל השכנוע להוכחת אשמתו של הנאשם ואני מוצא לפיכך לזכותו מהאישום המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ה' אדר א' תשע"ו, 14/02/2016 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלד על ידי טלי ברמי